

עפ"ת 50530/03/15 - נאור ברנס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 15-03-50530 ברנס נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אחד

המערער
נאור ברנס
ב"כ ע"ד גולן

נגד
מדינת ישראל
ב"כ ע"ד גלעד ארליין
המשיבת

פסק דין

לפני ערעור על העונש שגזר בית משפט קמא בתיק 13-06-3939 על המערער, לאחר שהמערער חזר בו מכל טענותיו לעניין הכרעת הדין.

בית משפט קמא (בגלגול שני) הרשע המערער לאחר שמיית ראיות, בעבירות של נהיגה בפסילה לפי סעיף 67 של פקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961, נהגה ללא רישיון נהיגה תקף, סעיף 10(א) לפקודת התעבורה ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, עבירה על סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנוע [נוסח חדש] תש"ל-1970.

העונש שגזר בית משפט קמא:

מאסר בפועל מאחרוי סורג ובריח, לתקופה של 31 חודשים, המורכבים מ-12 חודשים מאסר בפועל בגין תיק נשוא ערעור זה, הפעלת שני מאסרים על תנאי, האחד בן 7 חודשים והשני בן 12 חודשים, לריצוי באופן מצטבר;

פסילה מהחזקך רישיון נהיגה לתקופה של 11 שנים ו-10 חודשים, תוך הפעלת פסילות על תנאי בנות 4 חודשים ו-18 חודשים, לריצוי במצטבר;

מאסר על תנאי לקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים.

מכאן הערעור שלפני.

.1. בnimoki הערעור כנגד חומרת העונש נטען, בית משפט קבע מתחם ענישה בין 7 חודשים מאסר בפועל ל-20 חודשים מאסר בפועל וזאת בטרם שקל נסיבות העבירה, נסיבות המערער, עובדת להיות הנהיגה,

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

נהיגה קצרה, וכן לא נשקלו גלו של המערער, מצבו המשפטי, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן הכלול כל נסיבותו האישיות של המערער.

2. קודם לגזר הדין, המערער שהוא תקופה ארוכה במעטץ בית, כשתיים. בית משפט קמא טעה כאשראה במעטץ הבית הארוך תוכאה של בקשת המערער לחזור מהודיה ותוכאה של בקשתו לקבל תסקיר שירות מבחן. הנכון הוא כי במסגרת ערעור קודם של המערער על בית משפט קמא, נקבע כי התנהלות בית משפט קמא נגועה בשגיאות רבות, והתיק הוחזר לבית המשפט. יש לזכור כי בית משפט קמא דחה בקשת המערער לחזור בו מהודיותו ועל כן לא היה מקום לקביעת ביום"ש קמא כי הימשכות ההליכים הינה באשמת המערער, ואין לראות במעטץ הבית נסיבה לקולא.

3. בית משפט קמא בגזר דין נשוא ערעור זה, החמיר בעונש, לעומת גזר הדין שהוטל עליו בגלגולו הראשון של התקיק.

4. יש לזכור כי מדובר בנסיעה קצרה. קביעת בית משפט בהכרעת הדין נשוא ערעור זה, מצינית כי המרחק היה 20 מ'. היה מקום ליתן משקל ממשי לעובדה זו, כמו כן, היה מקום ליתן משקל ממשי להמלצת שירות המבחן ולשהיית המערער במשך תקופה כל כך ארוכה במעטץ בית. יש לזכור כי המלצה שירת המבחן הייתה, להאריך המאסרים המותנים ולהטיל עונש של"צ על המערער.

ב"כ המשיבה מפנה לעברו של המערער, סבור כי במקרה זה מן הראי שיהיה עונש מוחשי, מבקש שלא להתעורר.

לגוף של עניין:

1. אין מחולקת כי נסיעת המערער האסורה, הייתה למרחק של כ- 20 מ' בלבד, כקביעת בית משפט בהכרעת הדין. זו הייתה גם גרסתו של המערער, בפעם הראשונה שנחקר, עוד טרם הוגש כתב אישום בגלגול הקודם כנגדו.

2. נחפתי לנسبות כתב האישום בערעור זה במסגרת עפ"ת 13-12-62298, במסגרתו ערעור על החלטת ביום"ש קמא (גלגול ראשון של התקיק) שלא לאפשר למערער חוזה מהודיה ועל העונש שגזר בית משפט.

בגלגולו הראשון של התקיק, גזר בית משפט קמא עונש מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים, תוך הפעלת שני מאסרים על תנאי בני 7 חודשים ו-12 חודשים בחופף לעונש שנגזר; פסילה בפועל במשך 10 שנים, תוך הפעלת פסילות על תנאי בני 4 חודשים ו-18 חודשים בחופף; מאסר על תנאי בן 12 חודשים למשך 3 שנים; וקנס.

3. במסגרת פסק הדין שניתן בערעור כמצוין בסעיף 2 לעיל, קבועתי, כי אין מחלוקת לפיה הנסיעה בגינה הורשע המערער, הייתה נסיעה קצורה.

המחלוקה הייתה: לגורסת המערער, התבקש על ידי השוטרים להזיז המשאית שהפרעה לתנועה חופשית וחומרת של כל רכב ואילו, לגורסת המשיבה, לא נטענה טענה כי מדובר בנסיעה קצורה על פי הוראת השוטרים, וזאת הועלתה רק במסגרת הערעור. קבועתי כי אין לקבל טענת ב"כ המשיבה. בחקירתו ביום 13.6.13 לא נשאל על הנסיעה בת המטרים הספריים, שככל מטרתה הייתה להזיז את הרכב. כל החקירה התמקדה בהנigua, שהביאה את הרכב למקום בו עמד. באותה חקירה ציון המערער מספר פעמים, כי לו נהג ואני נוהג מזה 3 שנים, אף נקבע בסכום אותו משלם לנוהג. נכון שהמערער לא תיחס למטרים הספריים שנוהג, כי לא ממש נשאל על כך. נכון שבחיקירתו הוא מתיחס למצרך השוטרת, האומרת שראתה אותו יוצאה מדלת הנהג. ולכך השיב "שמעתי הטלפון במתען, נעלי הרכב והוצאת סחורה".

בבית משפט קמא העיד אותו נהג, שהועסק בתקופת הפסילה על ידי המערער והuid שהביא את המשאית לאוותה נקודה בה עמדה, שמשם ביקשו אנשי המשטרה מהמערער להזיזה, על מנת לאפשר נסעה חופשית של כלי רכב.

קביעת בית משפט בהכרעת הדין כי מדובר בכ-20 מ' מתישבת עם גורסת המערער, העד מטעמו, הנהג שהועסק על ידו, ולעובדה זו היה מקום ליתן משקל מכריע בהכרעת הדין.

4. על האזרח לצית להוראות שוטר. שאם לא יעשה כן, ימצא מבצע עבירה של אי ציות להוראות שוטר. מה לו למערער להעסיק נהג ולנהוג בעצמו, תמהני.

במהלך תקופת הפסילה אותה נמצא המערער מרצה בפועל, למעט נהיגה קצורה זו נשוא הערעור, לא הוציאו עבירות תעבורה.עובדה זו יחד עם הנזון של העסקת נהג, מלמדת, כי המערער מקיים צו בית משפט בהיותו בפסילה.

אין לי ספק, כי אלמלא הייתה המשאית מהוות הפרעה לתנועה החומרת, ולאלמלא הימצאים של השוטרים במקום באותה עת ממש, לא הייתה נסיעה קצורה זו מתבצעת. ועובדה זו יש משקל במסגרת גזר הדין.

5. אין הלים בין העונש שנגזר לעבירה שבוצעה, בנסיבות בוצעה, כפי שעולה מכל העדויות, ולמרחוק הנסיעה.

אוסיף ואציין כי אני רואה מקרה זה כמקרה חריג, שונה, יחיד ומוחיד בנסיבותיו, ואין ללמידה ממנו בקרים אחרים, ובליסביר מאן דהוא, כי יש בפסק דין זה לגיטימציה לבצע נהיגה למי שנמצא מרצה עונש פסילה בפועל. זה המקרה אליו מכוון סעיף 56 לחוק העונשין.

לאור כל האמור לעיל, אני מוצאת להתערב בעונש כדלקמן:

- א. רכיב המאסר בפועל בטל.
- ב. אני מורה על הארכת מאסר על תנאי בן 12 חודשים, בתיקTeV עבורה תל אביב, פ"ל 7162-03-11, בשנתיים נוספת.
- ג. אני מורה על הארכת מאסר על תנאי בן 7 חודשים, בית משפטTeV עבורה פתח תקווה, בתיק פ"ל 11-11-251, בשנתיים נוספת.
- ד. הנני מפעילה פסילה על תנאי בת 4 חודשים בתיק פ"ל 11-11-251 מיום 12.6.11, לרצוי בחופף לכל עונש אותו מריצה.
- ה. פסילה בפועל בת 10 שנים בטלה.
- ו. פסילה על תנאי בת 18 חודשים בתיק פ"ל 11-03-7162, מוארכת בשנה נוספת.
- ז. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, שגורר בית משפט קמא בטל. מאסר על תנאי יעדוד על חודשים למשך 3 שנים.

המציאות תשלח העתק פסק הדין לצדים באמצעות הדואר.

ניתן היום, ב' סיון תשע"ה, 20 Mai 2015, בהעדר הצדדים.

חתימה